

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2021. szeptember 2.*

„Előzetes döntéshozatal – Letelepedés szabadsága – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Szakmai képesítések elismerése – 2005/36/EK irányelv – Az 5. cikk (2) bekezdése – Valamely tagállamban letelepedett gépjárműszakértő, aki szakmájának átmeneti és alkalmi jellegű gyakorlása céljából a fogadó tagállam területére utazik – Az átmeneti és alkalmi jellegű szolgáltatásnyújtási névjegyzékébe való bejegyzés azon fogadó tagállam szakmai testülete általi megtagadása, amelyben korábban letelepedett volt – Az »átmeneti és alkalmi szolgáltatásnyújtás« fogalma”

A C-502/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a cour d'appel de Mons (monsi fellebbviteli bíróság, Belgium) a Bírósághoz 2020. október 5-én érkezett, 2020. szeptember 22-i határozatával terjesztett elő a

TP

és

az **Institut des Experts en Automobiles**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: N. Piçarra elnök, M. Vilaras, a negyedik tanács elnöke, a kilencedik tanács bírájaként eljárva (előadó), és K. Jürimäe bíró,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– TP képviseletében V. Grévy avocat,

* Az eljárás nyelve: francia.

- az Institut des Experts en Automobiles képviselőjében P. Botteman és R. Molders-Pierre avocats,
- a belga kormány képviselőjében L. Van den Broeck, M. Jacobs és C. Pochet, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, J. Vláčil és T. Machovičová, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M.K. Bulterman és M.H.S. Gijzen, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében É. Gippini Fournier és L. Armati, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 49. cikk, valamint a 2013. november 20-i 2013/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2013. L 354., 132. o.; helyesbítések: HL 2007. L 271., 18. o.; HL 2008. L 93., 28. o.; HL 2014. L 305., 115. o.) módosított, a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2005. L 255., 22. o.; a továbbiakban: 2005/36 irányelv) értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet a TP és az Institut des Experts en Automobiles (a továbbiakban: IEA) között, a gépjárműszakértői szakma TP által, Belgiumban történő gyakorlása tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2005/36 irányelv (11) preambulumbekkezdése többek között kimondja, hogy ennek az irányelvnek nem célja beavatkozni a tagállamok azon jogos érdekébe, hogy megakadályozzák, hogy egyes állampolgárai visszaélészerűen kivonják magukat a nemzeti jog alkalmazása alól a foglalkoztatás területén.

4 Ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) »szabályozott szakma«: olyan szakmai tevékenység vagy szakmai tevékenységek csoportja, amely gyakorlásának a megkezdése, gyakorlása vagy gyakorlásának valamelyik módja, közvetlenül vagy közvetve, meghatározott szakmai képesítéssel való rendelkezéshez kötött törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alapján; a gyakorlás módjának minősül különösen a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések által adott szakmai képesítéssel rendelkező személyek számára fenntartott szakmai cím használata. Amennyiben e meghatározás első mondata nem alkalmazható, a (2) bekezdésben említett szakmát szabályozott szakmának kell tekinteni;
- b) »szakmai képesítés«: előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal, a 11. cikk a) pontjának i. alpontjában említett képzettségi tanúsítvánnyal és/vagy szakmai tapasztalattal tanúsított képesítés;

[...]

5 Ugyanezen irányelvnek a „Szabad szolgáltatásnyújtás” című II. címe az 5–9. cikket foglalja magában. „A szabad szolgáltatásnyújtás elve” című 5. cikk a következőképpen rendelkezik:

„(1) A[z uniós] jog különös rendelkezéseinek, valamint ezen irányelv 6. és 7. cikkének sérelme nélkül a tagállamok semmilyen, szakmai képesítéssel kapcsolatos okból nem korlátozhatják a szabad szolgáltatásnyújtást egy másik tagállamban:

- a) ha a szolgáltatásnyújtó jogszerűen letelepedett egy tagállamban azzal a céllal, hogy ott ugyanazt a szakmát gyakorolja (a továbbiakban: »letelepedés szerinti tagállam«), valamint
- b) a szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása esetén, amennyiben az adott szakmát egy vagy több tagállamban a szolgáltatásnyújtást megelőző tíz év folyamán legalább egy évig gyakorolta, abban az esetben, ha a szakma abban a letelepedés szerinti tagállamban nem szabályozott. A szakma egy évig tartó gyakorlására vonatkozó feltétel nem alkalmazható, ha akár a szakma, akár a szakmára felkészítő oktatás és képzés szabályozott.

(2) E cím rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni, ha a szolgáltatásnyújtó az (1) bekezdésben említett szakma átmeneti és alkalmi jellegű gyakorlása céljából megy a fogadó tagállam területére.

A szolgáltatásnyújtás átmeneti és alkalmi jellegét – különösen a szolgáltatás időtartama, gyakorisága, rendszeressége és folytonossága alapján – esetenként kell megállapítani.

(3) A szolgáltatásnyújtó helyváltoztatása [helyesen: helyváltoztatása] esetén a fogadó tagállamnak az e tagállamban ugyanazt a szakmát gyakorló szakképzett személyekre vonatkozó, szakmai, jogi vagy közigazgatási jellegű, olyan szakmai magatartási szabályzata hatálya alá kerül, amelyek a szakmai képesítéssel közvetlenül összefüggnek, úgymint a szakma meghatározására, a címek használatára, valamint a fogyasztóbiztonsággal és a fogyasztóvédelemmel közvetlenül és konkrétan összefüggő súlyos szakmai mulasztásokra vonatkozó, valamint a fegyelmi rendelkezések.”

6 Ugyanezen irányelv „Mentességek” című 6. cikke első bekezdésének a) pontja értelmében:

„Az 5. cikk (1) bekezdése alapján a fogadó tagállam a másik tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtót mentesíti a saját területén letelepedett szakképzett személyekkel szemben támasztott alábbi követelményeinek teljesítése alól:

a) szakmai szervezet vagy testület engedélyének beszerzése, szakmai szervezet vagy testület általi nyilvántartásba vétel, vagy szakmai szervezetben vagy testületben tagság betöltése. A tagállamok annak érdekében, hogy megkönnyítsék a területükön hatályos fegyelmi rendelkezéseknek az ezen irányelv 5. cikke (3) bekezdésével összhangban történő alkalmazását, előírhatják az érintett személynek egy ilyen szakmai szervezet vagy testület általi automatikus ideiglenes nyilvántartásba vételét, vagy formális tagságát egy ilyen szervezetben, illetve testületben, feltéve, hogy az ilyen nyilvántartásba vétel, illetve tagság nem késlelteti és semmilyen módon nem nehezíti a szolgáltatások nyújtását, valamint nem ró további költségeket a szolgáltatásnyújtóra. [...]

7 A 2005/36 irányelv 7. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok megkövetelhetik, hogy a szolgáltatásnyújtó, amikor szolgáltatásnyújtás céljával első alkalommal megy egyik tagállamból egy másikba, a fogadó tagállam illetékes hatóságával ezt előzetesen közölje. Ezt a nyilatkozatot évente meg kell újítani, ha a szolgáltatásnyújtó az adott év folyamán az adott tagállamban átmeneti vagy alkalmi jellegű szolgáltatást kíván nyújtani.

A belga jog

A 2007. május 15-i törvény

8 A gépjárműszakértők jogállását, valamint jogaikat és kötelezettségeiket Belgiumban a 2011. október 6-i törvénnyel (*Moniteur belge*, 2011. november 10., 67853. o.) módosított, loi du 15 mai 2007 relative à la reconnaissance et à la protection de la profession d'expert en automobiles et créant un Institut des experts en automobiles (a gépjárműszakértők elismeréséről és védelméről és az Institut des experts en automobiles létrehozásáról szóló, 2007. május 15-i törvény, *Moniteur belge*, 2007. június 2., 28087. o.; a továbbiakban: 2007. május 15-i törvény) szabályozza.

9 A 2007. május 15-i törvény 5. cikke 1. §-a 2° pontjának b) alpontja értelmében az IEA rendes tagja lehet bármely természetes személy, aki Belgiumban gépjárműszakértőként kíván letelepedni és erre vonatkozó kérelmet nyújt be, amennyiben az Európai Unió valamely tagállama által kiállított képzettségi tanúsítványt vagy az előírt képesítés megszerzését tanúsító okiratot benyújtja. E törvény 5. cikke 1. §-ának 6° pontja hozzáteszi, hogy az érintettet fel kell venni az IEA rendes tagjainak névjegyzékébe.

10 E törvény 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Abban az esetben, ha az [...] Unió tagállamainak állampolgárai a szolgáltatásnyújtás szabadsága keretében a gépjárműszakértői szakma átmeneti és alkalmi jellegű gyakorlása céljából első alkalommal utaznak Belgium területére, ezt – az [uniós] szakmai képesítések elismerése általános keretének kialakításáról szóló, 2008. február 12-i törvény 9. cikke 1. §-ának megfelelően – előzetesen benyújtandó írásbeli nyilatkozatban közlik az [IEA] tanácsának illetékes részlegével. [...]

A 2008. február 12-i törvény

- 11 A 2005/36 irányelvet a loi du 12 février 2008 instaurant un cadre général pour la reconnaissance des qualifications professionnelles UE (az uniós szakmai képzések elismerése általános keretének kialakításáról szóló, 2008. február 12-i törvény, *Moniteur belge*, 2008. április 2., 17886. o.; a továbbiakban: 2008. február 12-i törvény) ültette át a belga jogba.
- 12 E törvénynek a „Szabad szolgáltatásnyújtás” című II. címe tartalmazza a 6–11. cikket. A 6. cikk a következőképpen rendelkezik:

„E cím rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni, ha a szolgáltatásnyújtó a 7. cikk 1. §-ában említett szakma átmeneti és alkalmi jellegű gyakorlása céljából utazik Belgium területére.

A szolgáltatásnyújtás átmeneti és alkalmi jellegét – különösen a szolgáltatás időtartama, gyakorisága, rendszeressége és folytonossága alapján – esetenként kell megállapítani.”
- 13 Ugyanezen törvény 9. cikke a 2005/36 irányelv 7. cikkének megfelelően meghatározza az előzetes bejelentési rendszert.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 14 TP több évig gyakorolta a gépjárműszakértői szakmát Belgiumban. 2014. január 28. óta a Luxemburgi Nagyhercegség területén rendelkezik lakóhellyel, és ott ugyanezt a szakmát gyakorolja.
- 15 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a TP által szolgáltatott információkból kitűnik, hogy bár ezen időpont óta végzett néhány alkalommal tevékenységet Belgiumban, szakmai tevékenységének túlnyomó része jelenleg Belgium területén kívül zajlik, így a Belgiumban végzett szakmai tevékenysége „járulékosnak” minősíthető.
- 16 2015 szeptemberében az IEA felhívta TP-t, hogy belgiumi helyzetének rendezése érdekében vetesse fel magát az IEA rendes tagjainak névjegyzékébe.
- 17 A TP megtagadta a kérelem benyújtását, és mivel – az általa adott tájékoztatás szerint – Belgiumban is végez néha szakértői tevékenységet, kérte a 2008. február 12-i törvény 9. cikke szerint a gépjárműszakértők átmeneti és alkalmi névjegyzékébe való felvételét.
- 18 Az IEA úgy véli, hogy TP azáltal, hogy a gépjárműszakértői szakmát anélkül gyakorolja Belgiumban, hogy tagja lenne az IEA-nak, szabálytalan és tisztességtelen tevékenységet folytat. Ezért keresetet indított TP ellen a tribunal de commerce du Hainaut (hainaut-i kereskedelmi bíróság, Belgium) előtt a gépjárműszakértői cím használatától, valamint e foglalkozás Belgiumban történő gyakorlásától való eltiltása érdekében.
- 19 TP viszontkeresetben azt kérte ugyanezen bíróságtól, hogy a 2007. május 15-i törvény 6. cikke alapján rendelje el a gépjárműszakértők átmeneti és alkalmi névjegyzékébe való felvételét.
- 20 A tribunal de commerce du Hainaut (hainaut-i kereskedelmi bíróság) 2017. november 29-i ítéletével helyt adott az IEA keresetének, és elutasította TP viszontkeresetét. 2018. február 15-én TP ezen az ítélet ellen fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.

- 21 A kérdést előterjesztő bíróság 2019. december 3-i ítéletével elfogadhatónak nyilvánította TP fellebbezését, és az általa benyújtott dokumentumok alapján megállapította, hogy TP a 2005/36 irányelv 16–19. cikke értelmében letelepedett Luxemburgban.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróságnak mindazonáltal kétségei vannak afelől, hogy összeegyeztethető-e az uniós joggal a 2007. május 15-i törvény 6. cikkében szereplő „átmeneti és alkalmi” kifejezéseknek az IEA által képviselt azon értelmezése, amely szerint egy tartós és rendszeres tevékenység valamely tagállamban történő korábbi végzése akadályát képezi annak, hogy az érintettnek egy másik tagállamban való letelepedését követően ugyanezen tevékenységet az első tagállamban átmeneti és alkalmi jellegűként ismerjék el. Márpedig TP olyan tevékenységet folytat, amelyet több mint 25 évig folytatott Belgiumban.
- 23 A bíróság megítélése szerint továbbá a szolgáltatásnyújtás átmeneti jellegének meghatározásakor nem kizárólag e szolgáltatásnyújtás időtartamát kell figyelembe venni, hanem annak gyakoriságát, rendszerességét és folytonosságát is. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy bizonyos ismétlődés főszabály szerint nem akadályozza meg a tevékenység átmeneti jellegének elismerését. Egyébiránt a szolgáltatásnyújtás átmeneti jellege nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az érintett abban a tagállamban, ahol a szolgáltatásait nyújtja, bizonyos infrastruktúrát, például irodát alakítson ki.
- 24 A cour d’appel de Mons (monsi fellebbviteli bíróság, Belgium) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
- „1) Értelmezhető-e úgy a [2007. május 15-i] törvény – [a 2008. február 12-i] törvény rendelkezéseivel, különösen 6., 8. és 9. cikkével összefüggésben értelmezett – 5. cikke [1. §-a 2° pontja] b) alpontjának és 6. cikkének rendelkezései, hogy az a szolgáltatásnyújtó, aki más tagállamba helyezi át telephelyét, ezen áthelyezést követően származási országában, vagyis Belgiumban nem vehető fel az IEA átmeneti és alkalmi jellegű szolgáltatásnyújtási névjegyzékébe annak érdekében, hogy Belgiumban átmeneti és alkalmi jellegű tevékenységet folytasson[?] Összeegyeztethető-e ez az értelmezés az uniós jogban elismert letelepedési szabadsággal?
- 2) Összeegyeztethető-e [a 2005/36] irányelv fent hivatkozott rendelkezéseivel a [2007. május 15-i] törvény – a [2008. február 12-i] törvény rendelkezéseivel, különösen 6., 8. és 9. cikkével összefüggésben értelmezett – 5. cikke [1. §-a 2° pontja] b) alpontja és 6. cikke rendelkezéseinek azon értelmezése, amely szerint az átmeneti és alkalmi jellegű tevékenység fogalma kizárja valamely származási tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtó számára annak lehetőségét, hogy a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban szolgáltatásokat nyújtson, amennyiben e szolgáltatások, noha nem rendszeresek, de bizonyos ismétlődést mutatnak, vagy annak lehetőségét, hogy a szolgáltatásnyújtó ott bizonyos infrastruktúrával rendelkezzen?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 25 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy jóllehet az előterjesztő bíróság által előzetes döntéshozatal céljából előterjesztett kérdések szó szerinti jelentése értelmében a Bíróságnak a belső jogi rendelkezések uniós joggal való összeegyeztethetőségének tárgyában kell állást foglalnia, semmi akadálya annak, hogy a Bíróság a kérdést előterjesztő bíróság számára hasznos választ adjon azzal, hogy tájékoztatja az uniós jog értelmezésére vonatkozó olyan szempontokról, amelyek

lehetővé teszik ez utóbbi számára, hogy saját maga döntsön a belső jognak az uniós joggal való összeegyeztethetőségéről (lásd ebben az értelemben: 2020. április 30-i CTT – Correios de Portugal ítélet, C-661/18, EU:C:2020:335, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 26 Az alapeljárást illetően az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy TP jogszerűen telepedett le a Luxemburgban, és ott gépjárműszakértői szakmát gyakorol. Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság a TP által több tagállamban – többek között a Belga Királyság területén – végzett „tevékenységekre” hivatkozik, ami magában foglalja TP-nek szakmája e tagállamban való gyakorlása céljából e tagállamba való fizikai helyváltoztatását.
- 27 Ebből egyrészt az következik, hogy az ilyen szolgáltatásnyújtás a 2005/36 irányelv 5. cikkének hatálya alá tartozik, amelynek (1) bekezdésének a) pontja kimondja azt az elvet, hogy a tagállamok semmilyen, szakmai képesítéssel kapcsolatos okból nem korlátozhatják a szabad szolgáltatásnyújtást egy másik tagállamban, ha a szolgáltatásnyújtó jogszerűen letelepedett egy tagállamban azzal a céllal, hogy ott ugyanazt a szakmát gyakorolja. E tekintetben e cikk (2) bekezdése pontosítja, hogy a 2005/36 irányelv II. címének rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni, ha a szolgáltatás nyújtó személy az (1) bekezdésben említett szakma átmeneti és alkalmi jellegű gyakorlása céljából utazik a fogadó tagállam területére.
- 28 Másrészt, mivel az alapügy körülményei a 2005/36 irányelv II. címének hatálya alá tartoznak, és e címben szerepel az 5. cikk, a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 36. o.; helyesbítés: HL 2014. L 287., 33. o.) 16. cikke – a holland kormány Bírósághoz benyújtott írásbeli észrevételeiben szereplő állításaival szemben – nem alkalmazható. Ezen irányelv 17. cikkének 6. pontja értelmében ugyanis a 16. cikk nem alkalmazandó a 2005/36 irányelv II. címének hatálya alá tartozó kérdésekre, valamint a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamok azon követelményeire, amelyek egy tevékenységet bizonyos szakmának tartanak fenn (2015. december 17-i X-Steuerberatungsgesellschaft ítélet, C-342/14, EU:C:2015:827, 36. pont).
- 29 E pontosításokra tekintettel úgy kell érteni, hogy az együttesen megvizsgálandó kérdéseivel az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2005/36 irányelv 5. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a fogadó tagállam e rendelkezés szerinti azon szabályozása, amely – a fogadó tagállam illetékes hatóságainak értelmezése szerint – azzal az indokkal nem teszi lehetővé a másik tagállamban letelepedett szakember számára, hogy átmeneti és alkalmi jelleggel gyakorolhassa szakmáját a fogadó tagállam területén, hogy e szakember korábban letelepedett volt e tagállamban, az általa nyújtott szolgáltatások bizonyos ismétlődő jelleggel bírnak, vagy hogy e tagállamban infrastruktúrával, például irodával rendelkezik.
- 30 E kérdések megválaszolásához a Bíróságnak a szolgáltatásnyújtás EUMSZ 56. cikkben rögzített szabadságára vonatkozó ítélkezési gyakorlata fényében kell a 2005/36 irányelv 5. cikkének (2) bekezdését, közelebbről pedig az e rendelkezésben szereplő, valamely szakmának a fogadó tagállamban „átmeneti és alkalmi” jelleggel történő gyakorlásának fogalmát értelmezni.
- 31 E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy meg kell különböztetni egymástól a szolgáltatásnyújtás szabadságának, illetve a letelepedés szabadságának a hatályát. Ennek érdekében meg kell határozni, hogy a gazdasági szereplő abban a tagállamban telepedett-e le, ahol a szóban forgó szolgáltatást nyújtja. Amennyiben abban a tagállamban telepedett le, ahol a szolgáltatást kínálja, az EUMSZ 49. cikkben meghatározott letelepedés szabadságának hatálya alá tartozik. Ha viszont a gazdasági szereplő nincs letelepedve a szolgáltatás teljesítésének helye

szerinti tagállamban, akkor a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének hatálya alá tartozó, határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató (2018. november 22-i Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank ítélet, C-625/17, EU:C:2018:939, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 32 A „letelepedésnek” az EUM-Szerződés letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezései szerinti fogalma a fogadó tagállamban állandó telephelyen, határozatlan ideig ténylegesen végzett gazdasági tevékenységet foglalja magában. A fogalom tehát azt feltételezi, hogy az érintett gazdasági szereplő valóban letelepedett e tagállamban, és ott ténylegesen gazdasági tevékenységet végez (2018. november 22-i Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank ítélet, C-625/17, EU:C:2018:939, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Pontosítani kell továbbá, hogy valamely személy az EUM-Szerződés letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezései értelmében több tagállamban is letelepedhet, többek között egy második telephely létrehozásával (1995. november 30-i Gebhard ítélet, C-55/94, EU:C:1995:411, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Ezzel szemben abban az esetben, amikor a szolgáltatást nyújtó személy a letelepedési helyétől eltérő, másik tagállam területére utazik, az EUM-Szerződésnek a szolgáltatásokra vonatkozó fejezete és különösen az EUMSZ 57. cikk harmadik bekezdése úgy rendelkezik, hogy e személy ideiglenes jelleggel itt is folytathatja tevékenységét (2018. november 22-i Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank ítélet, C-625/17, EU:C:2018:939, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az EUM-Szerződés értelmében vett „szolgáltatás” fogalma egészen eltérő jellegű szolgáltatásokat foglalhat magában, ideértve azokat a szolgáltatásokat is, amelyeket a valamely tagállamban letelepedett gazdasági szereplő többé-kevésbé gyakran vagy rendszeresen, akár hosszabb időn keresztül nyújt egy vagy több másik tagállamban letelepedett személyek számára. Az EUM-Szerződés egyetlen rendelkezése sem teszi lehetővé azon időtartam vagy gyakoriság absztrakt módon történő meghatározását, amelytől kezdődően valamely szolgáltatásnyújtás vagy bizonyos típusú szolgáltatás egy másik tagállamban történő nyújtása már nem tekinthető az EUM-Szerződés értelmében vett szolgáltatásnyújtásnak (lásd ebben az értelemben: 2003. december 11-i Schnitzer ítélet, C-215/01, EU:C:2003:662, 30. és 31. pont; 2012. május 10-i Duomo Gpa és társai ítélet, C-357/10–C-359/10, EU:C:2012:283, 32. pont).
- 36 A Bíróság továbbá kimondta, hogy a szolgáltatásnyújtás ideiglenes jellege nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a szolgáltató a fogadó tagállamban bizonyos infrastruktúrát alakítson ki (akár iroda, dolgozószoba, vagy fogadóhelyiség formájában), amennyiben ez az adott szolgáltatás nyújtásához szükséges (1995. november 30-i Gebhard ítélet, C-55/94, EU:C:1995:411, 27. pont).
- 37 A feltett kérdésekre e megfontolások tükrében kell választ adni.
- 38 Először is, abban az esetben, ha a valamely tagállamban letelepedett szakember azon fogadó tagállam területére utazik, ahol korábban letelepedett volt, annak érdekében, hogy immár csak átmeneti és alkalmi jelleggel gyakorolja itt a szakmáját, e tagállam illetékes hatóságai – amint azt a 2005/36 irányelv (11) preambulumbekzdése is megerősíti – jogosultak ellenőrizni az említett szakember állításainak valóságtartalmát annak érdekében, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy nem próbálják meg visszaélészerűen kivonni magukat a nemzeti jog alkalmazása alól a foglalkoztatás területén.

- 39 Ezenkívül ilyen helyzetben az EUMSZ 56. és EUMSZ 57. cikkből, a 2005/36 irányelv 5. cikkének (2) bekezdéséből, valamint a Bíróságnak a jelen ítélet 31–36. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatából sem következik, hogy önmagában az a tény, hogy valamely szakember korábban már letelepedett volt a fogadó tagállamban, akadályát képezheti annak, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása keretében szakmáját az utóbbi tagállamban, ide utazva, abból a tagállamból gyakorolhassa, ahol jelenleg le van telepedve.
- 40 Másodszor, a jelen ítélet 35. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az a tény, hogy a szakember által a fogadó tagállamban nyújtott szolgáltatások bizonyos ismétlődést mutatnak, nem akadályozza annak, hogy azok a fogadó tagállamban a 2005/36 irányelv 5. cikkének (2) bekezdése értelmében „átmeneti és alkalmi jelleggel” nyújtott szolgáltatásoknak minősüljenek.
- 41 Harmadszor, a jelen ítélet 36. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az a tény, hogy a szakember ebben a helyzetben a fogadó tagállamban bizonyos infrastruktúrával, például irodával rendelkezik, önmagában nem zárja ki az általa a fogadó tagállamban nyújtott szolgáltatások ilyen minősítését.
- 42 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a 2005/36 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében az ezen irányelv 5. cikkében említett, más tagállamban letelepedett szolgáltatók mentesülnek a fogadó tagállam területén letelepedett szakemberekkel szemben támasztott követelmények alól, különösen a szakmai szervezet vagy testület engedélyének beszerzésére, az ezek általi nyilvántartásba vételre, vagy ezekben tagság betöltésére vonatkozó követelmény alól, e tagállam csak az ilyen szakmai szervezet vagy testület általi automatikus ideiglenes nyilvántartásba vételt, vagy az abban való formális tagságot követelheti meg a fegyelmi rendelkezéseknek az ezen irányelv 5. cikke (3) bekezdésével összhangban történő alkalmazásának megkönnyítése érdekében, többek között azzal a feltétellel, hogy az nem késlelteti és semmilyen módon nem nehezíti a szolgáltatások nyújtását.
- 43 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2005/36 irányelv 5. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes a fogadó tagállam e rendelkezés szerinti azon szabályozása, amely – e tagállam illetékes hatóságainak értelmezése szerint – azzal az indokkal nem teszi lehetővé a másik tagállamban letelepedett szakember számára, hogy átmeneti és alkalmi jelleggel gyakorolhassa szakmáját a fogadó tagállam területén, hogy e szakember korábban letelepedett volt e tagállamban, az általa nyújtott szolgáltatások bizonyos ismétlődő jelleggel bírnak, vagy hogy e tagállamban infrastruktúrával, például irodával rendelkezik.

A költségekről

- 44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásokban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróságok előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, e bíróságok döntenek a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

A 2013. november 20-i 2013/55/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal

ellentétes a fogadó tagállam e rendelkezés szerinti azon szabályozása, amely – e tagállam illetékes hatóságainak értelmezése szerint – azzal az indokkal nem teszi lehetővé a másik tagállamban letelepedett szakember számára, hogy átmeneti és alkalmi jelleggel gyakorolhassa szakmáját a fogadó tagállam területén, hogy e szakember korábban letelepedett volt e tagállamban, az általa nyújtott szolgáltatások bizonyos ismétlődő jelleggel bírnak, vagy hogy e tagállamban infrastruktúrával, például irodával rendelkezik.

Aláírások